

minna ommaſt perremehheſt ütſinda mahhajänu. Ma eſ tahha kül temmaſt mahhajäia niñk paſſi tedda weel Königsbergi linan halluſaſte: „Ärge reiſige ütſinda, wõrke minno ka ütten! Eht kül mo troſ ei olle parhilla ſiin, ſiſki ma wõi üttentulla, kül tüttar ſadap troſſi pärra.“ Ent temma naar niñk koſſe: „Tohter üttel, et ma julgeſte wõi ütſinda reiſida, ent teie ollete häddaline niñk tete mulle ennege reiſi pääl waiwa.“ Temma taht laiwaga minna, ent minna keli ſedda niñk lodi, et laiw jo olneſ ärraläñnu, kui mo perremeſ korterit merre weerde ſõit; ent hobbeſe tulliwa merre wereſt tähjalt taggaſi; laiw olli weel ſääl olnu niñk mo perremeſ õigel aſjal weel päleſ ſanu. Se olli pärramene lõrd, et minna omma kallit perremeſt weel ilma pääl näije! Se olli 16. Junil. Temma olli tootanu mulle Stettini liñnaſt kirjutada niñk minna odi terwe näddal ſuren peljun niñk hirmun ſedda kirja. Wimate tulli 24. Junil kirri Dresdeni linat, ent ſe kirri eſ jõwowa minno ſõant rahhul panna. Se laiwa:reiſimine olli mo perremehhel wäga kahjolit olnu. Dſendamise läbbi merre pääl olli täl werri pähhä iduſnu niñk täl ei olle wõimalik olnu Stettini linat kirjutada, kui ta ſääl olli mäle jõudnu, enge ſäält ilma wibimata aurotõllaga Perliniſt läbbi õhwa Dresdeni ruttanu. Dresdenin olli täl kange päwallo olnu niñk aoti ſilma:ärrajummeſtamine niñk ſepärraſt olli temma ſäält jälle rutto Karlebadi lina ſõitnu tohtre Erdmanni jure abbi otſma, ſe Tartuſt olli ſinnatulnu. Se kirja päle olleſ minna ilmawibimata tälle pärraläñnu, ent ma pelgſi, et ma temmaga kollo eſ ſaaſ, ſeſt ma eſ tija, meſ nõuwo tohter Erdmann tälle pididi andma. Minna eſ mõiſta muud tetta, kui tälle kirja ſata Pranzensbadi lina Põmimaal, ſeſt ſe lina terwufe:lättet pruſi olli temmal jo Tartun ettewõetu, niñk teedmiſt anda, et ma walniſ olleſ eſſi henne pärraſt ka ſinna minna, ſe päle loten,

et tälle ſe waſta middake eſ olleſ ütlemiſt. Seſamma poſtiga kirjuti minna ka tohtriſe Erdmanniſe niñk paſſi tedda, mulle tõttet kirjutada, kuiſ luggu haigega olneſ. Jälle läts ütſ näddal mulle oten niñk wärriſten mõda. Wimate tulli poolpäiwal, 30. Junil, kirri mo wäüle Pranzensbadiſt, koſt lel temmale kirjutap, et temma minno perremeſt om leidnu korterin haige ollewat niñk temmaſt läſku ſanu tälle kirjutada, et tohter tälle litnu Pranzensbadiſt ärraminna male, niñk et temma minno palleſ, ilmawibimata ſinna tulla niñk tedda ſäält ärrawia. Se olli õddangul kello 8 aigo, kui wäi mulle ſedda üttel niñk ma eſſi olli rinnuſt haige; ent teie wõite eſſi mõtelda, armas Luiſ, et minna omma haiguſt nüüd ennamb eſ kawwatſe, enge ſeddamaid omma troſſi kolkowõiti niñk tõiſel hommungul kello 6 aigo jo te pääl olli Königsbergi lina. Kello 11 aigo olli ma ſääl, ent ütſ aurotõlla rong olli jo Perlini ärraläñnu, tõine pididi weel õddangul kello pole 11 aigo minnema. Oh, meſ piin ſe mul olli, ſääl ütſinda trahteri pääl iſtu niñk õddanguni odata, kui mo ſüdda ja mo mõtte ſääl tahtſe olla, kun mo armſal abbiſaſal häddan niñk wallun minno wojja olli! Kunnage eſ olle mo ſilm weel aurotõlda niñk raudteed näñnu, kunnage eſ olle ma weel ſaratſe ſure reiſi pääl wõeral maal olnu, ent armas taiwane eſſa olli mo abbi:meſ niñk toetaja, nida et ma iſe häſte lõrda ſai niñk tõllan hääd aſent leidſe. Ent minna eſ julgu ka tõllaſt wäljatulla eht pallakeſt wõita, enne kui ma Perlini ſai, niñk ſääl eſ jä minna päiwa hengama, nida kui liiſ mu reiſija teggüwa, enge otſe ſeddamaid jälle ſäält eddeſiminna. Eſepäiwa õſe waſta tõiſi päiwa 3. Julil läts rong minnema niñk kello 9 tõiſi päiwa hommungul olli ma jo Plauenin. Ent ſäält ei läi aurotõld Pranzensbadi, enge hobbeſte poſt. Eſäält läiſi ma ſiſ poſtiga eddeſi mälle ülleſ mäeſt alla, ſeni kui ma pärrale ſaije. Kello 6 aigo päle